

בס"ד א' מר-חשון ה'תשע"ד
 הדלקת נרות - 18:02
 צאת השבת - 18:52
 רבנו תם - 19:33
 שעון קיץ לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שלוש עשרה - עלון מס' 688
 @ שבת זו ראש חודש "מר-חשון".
 @ אין אומרים "צדקתך".
 @ ביום חמישי - ז' חשון מתחילים לומר "ברך עלינו".
 @ במוצאי שבת הבאה "ברכת הלבנה"

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
 להשתתף בסעודה הרביעית
 בבית הכנסת "אוהל-מועד"

פרשת זח

כפס"ד: "חשפים כסאי"
 (ישעיה סו)

ו"אתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל והיה לך ולהם לאכלה" (וי כ"א)
לאכילה, הבהמה קודמת לאדם כשהאוכל מצוי לשניהם. אבל **להכנת האוכל** אם אין לשניהם, פשיטא דחיינו **קודמים**. לכן כתוב כאן והיה לך קודם ואחר כך ולהם לאכלה. אך בשתייה שיש סכנה, בגלל הסכנה האדם קודם לבהמה ככתוב: "והשקית את העדה" ואחר כך "ואת בעירים". וכן **שתי אדוני וגם גמליך אשקה**. (אוהל יעקב)
 ז"ה **תעשיה לתבה** (ו-טז)
 נאמר בזוהר הקדוש, כי "נח" מרמו על "שבת" (מלשון שבת). השבת מהווה גם עוגן-הצלה לאדם מפני מבויל העולם. מפליא הדבר, כאשר נוסף את הגימטריה של "צהר" (295) - ל"תבה" (407) יתקבל יחד המספר של (702) כגימטריה של "שבת". ולכן כאשר תעשה צהר לתבה, יהיה זה בבחינת שבת, המצילה מפני המבול. (אבני אזל)
 ז"ה **ותשחת הארץ לפני האלוקים ותמלא הארץ חמס** אם אדם מושחת "לפני האלוקים" - שאין בו יראת שמים בעניינים שבין אדם למקום - כי אז גם **ותמלא הארץ חמס** - מתמלא הוא ממילא גם בחמס בעניינים שבין אדם לחברו. מבלי יראת שמים לא תיתכן גם **אנושיות**...
 ז"ה **מקים את ברייתו אתכם**. מקים את ברייתו אתכם סופי תיבות **מתים**. רמו לתחיית המתים שהשם מקים להם בריתו לחיותם. (בעל הטורים)

מענייני הפרשה:
 <- בנין התיבה לקראת המבול והצלתו של נח ומשפחתו.
 <- הקב"ה כורת ברית עם נח ע"י קשת בענן.
 <- תולדות נח ובניו לאחר המבול.
 <- בניית המגדל ופיזורם של בני נח על פני כל העולם.
 <- פירוט עשרה דורות מנח עד אברהם.
 ז"ה **אלה תולדות נח**...
 נח ראשי תיבות נץ חמה ונקודת חצות, וזה מה שכתוב אלה תולדות נח, נח... אחד לעניין נץ החמה ואחד לעניין נקודת חצות, שידוע שעל ידי זה נשמר כל אותו היום ואינו ניזוק, שזה בהיפוך אותיות יוצא חן שהאדם הזה נמשך עליו חן ואוהבים אותו משמים וממילא לא יהיה ניזוק.
 ז"ה **ויולד נח שלשה בנים** (וי יז)
 באדם יש שלש מידות. יש שהוא בעל שם טוב על ידי צדקותיו עם בני אדם. יש שהוא בעל תורה ויש שהוא בעל מעשים טובים. זהו וילד נח את שם - במה שאדם נח לעולם הבא בשם טוב. וחס - בעל תורה כמו שכתוב מימינו אש. ויפת - הוא בעל מעשים טובים. (מחנה דף)
 ז"ה **ואני הנני מביא את המבול מים על הארץ** (וי י"ז) מה טעם הביא הקב"ה מבול מים יותר משאר המכות? ויש לומר, שהרי העולם כולו היה מתחילה מים, שאינם רואים ואינם שומעים ואף על פי כן היו מקלסים לקב"ה שנאמר: "נשאו נהרות ה' נשאו נהרות קולם". אמר הקב"ה, אילו הייתי בורא בני אדם ששומעים ורואים, כמה שבחים וכמה קילוסים היו נותנים לי. מיד ציווה יקו המים אל מקום אחד ותיראה היבשה. וברא בני אדם והשפיע עליהם טובה רבה, אם מרוב טובה מרדו ובעטו. שמע הקב"ה במרדן וציווה שיבוא המים שקלסוהו תחילה וישטפו אותם.
 ז"ה **"מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו"** (ז' ב')

פינת הניבים והפתגמים
סיני ועוקר הרים = בקי וחרף.
 סיני = שמו של הקר שפעלו נתנה התורה לישראל - סמל לבקיאות בתורה ובהלכה. עוקר הרים = אדם חרף מאוד בדברי תורה, וכאלו מסגל לעקור הרים רחוקים ולקרובם זה לזה.
דוגמה: מרן הרח"ג חיים עובדיה יוסף שליט"א, סיני ועוקר הרים הוא, וכל הציבור נהנה לשמוע אותו, כשרונו רב בנתיבות ובהעמקה.
מקור: רב יוסף - סיני, ורבה - עוקר הרים. היתה השעה צריכה להם. שאלו חכמי בבל את חכמי ארץ-ישראל: "מי עדיף - סיני, אדם בעל בקיאות, או עוקר הרים, אדם בעל פלפול?" ענו להם: "סיני, אדם בעל בקיאות, עדיף". אף-על-פי-כן לא קבל עליו רב יוסף [בפרכות סד, עמוד א].

הביטוי איש ואשתו תמוה לגבי בהמה חיה ועוף. מה שייך אישות אצל בעלי חיים? נראה להסביר הביטוי שהציווי לנח היה שיכניס את הזוגות שלא השחיתו דרכם והזדווגו דרך איש ואשתו ולא נזקקו למינים אחרים ואפילו למינים לא נזקקו הזכר והנקבה חברו רק לזוגתו ממש כעניין איש ואשתו. וכן אמר העורב לנח כשסירב ללכת בשליחותו: שמא לאשתי אתה צריך?
 לקיים בנו חכמי ישראל. "ריבונו של עולם, אנא שלח במהרה רפואה שלימה למורנו ורבנו פוסק הדור הרח"ג חיים עובדיה יוסף בן גורגיה שליט"א. והן ק-ל כביר לא ימאס תפילת רבים.

הסירו מכול מדוך עמי!
 העלון טעון גניזה
 במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.
 אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.

"המשי' עשרה אמה מלמעלה גברו המים" (ז, כ)
 המספר 15 חוזר מספר פעמים בפרשת המבול;
 א. בפסוק זה;
 ב. "ויגברו המים על הארץ חמשים ומאת יום" (10x15)
 ג. שטח התיבה: "שלוש מאות אמה אורך התיבה, חמשים אמה רחבה", דהיינו 15,000 אמות מרובעות.
 ד. נפח התיבה: "ושלשים אמה קומתה", ובהנחה שכל קומה היתה בגובה עשר אמות (שהרי היו בה שלוש קומות "תחתיים שניים ושלישים"), הרי שנפח כל קומה 150,000 אמות מעוקבות. ומשמעות הדבר, שאע"פ שנחתם דינם של דור המבול על הגזל, מ"מ תחילת דינם היתה בעבור הזנות ("ויראו בני האלהים את בנות האדם"), וחטא זה מהווה פגיעה בשם ה' י-ה (15 בגימ'), שהוא השם הקיים במילים איש ואשת, והוא המבטא את קדושת הזוג.

מלך טוב ואיחולים אפטיים לביכאל ורחלי יעקובי הי"ו
 להולדת הבת מנב"ת יה"ר שתגדל כאימותנו הקדושות שרה רבקה רחל ולאה, תזכו לחופתה שתצליח בכל דרכיה ומעשיה. וברכה לאליהו יעקובי ורעייתו ולרב משה סרבר ורעייתו שירוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם.

"בניד כשתילי זתים" - חינוד
מדבר שקר תרחק
 צריך כל אדם להחדיר בביתו ובפרט אצל ילדיו מדת האמת. וכבר ידוע מגנות השקר ועונשיו כי רבו. האמת היא היסוד לקיום העולם, והיא חותמו של בורא עולם. לכן צריך האדם להחדיר לילדיו מידה נעלה זו, כי הילדים ביד ההורים כחומר ביד היוצר, וילדים לומדים יותר ממעשה ההורים, מאשר מדרשות ההורים על מעלת מידה זו. וכדי להחדיר מידה זו לילדיו צריך שלא ישנה מדבריו ויתקיים עליו המאמר: "ברוך אומר ועושה", כלומר שלא יאמר אדם דבר שאינו יכול לעשותו או אינו מתכוון לעשותו וכן שלא יבטיח אדם דברים ולא יקיימם, שהרי לילדים הדבר מתפרש כשקר גמור וכבר אמרו חז"ל (אבות א"ט): "והוי זהיר בדבריך, שמא מתוכם ילמדו לשקר". אם פעם קרה מקרה, שהבטיח אבא לילד והתכוון לקיימו, ונאנס ולא יכל לקיים הבטחתו, יסביר לילד שרצה לקיים הבטחתו ולא יכל, כלומר ישתף את בנו באונסו בכדי שהילד יבין את אביו שהיה אנוס, ובאמת צריכים לקיים את מה שמבטיחים, וצריך במצב כזה להסביר עוד לילד שלפעמים ישנה מציאות שאי אפשר לקיים את מה שמבטיחים, אלא שדברים כאלו קורים לעיתים רחוקות.

ברכה והצלחה ופרנסה טובה
לאפריים ושמחה דידי הי"ו
שתרמו לסעודה הרביעית בלויין.
 זכות השיעור בלויין לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מיילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות הם וילדיהם בפרנסה טובה, שלום בית והצלחה ויתגשמו כל משאלות ליבם לטובה. ולזיווג הגון למנשה בן שמחה הי"ו

ברכה והצלחה
 לילדינו מזכי הרבים **מרדכי ומלכה ירמיהו** על כל הסיוע והעזרה שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מיילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה הם ובני ביתם לשנים.

מכות ואיחולים אפטיים
ליונתן ומיטל-אורה אילן
 להולדת הבן ני"י יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מיילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. וברכה לאפריים וחנה ישראלי הי"ו ולאברהם וגאולה אילו שירוו נחת מיוצאי חלציהם.

שיעור התורה הגדול בתבל
 ארגון "אברהם יגל" משדר בלויין **בשידור ישיר בכל מוצאי שבת בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 21:30** השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים גם **סעודה רביעית, בחסות "מאפיית בית הלחם"**

קול שון קול אנה, קול חנון קול כל"ה
מזל טוב ואיחולים לבבנים
כהיים ושיש"ה כהן הי"ו
הזניה וסילביה אוה"ה הי"ו
 לנישואי משי"ה עם שיר-ברכה יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. **"ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"**

רפואה שלימה
לנהוראי-הזניה
 בן דינה ומיכאל ומרפא לרמ"ח אבריו וש"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות.

ברכה והצלחה
לשי' ודניאלה דמותי הי"ו
 וילדיהם **יאיר-שלמה ונועה** שיזכו לפרנסה טובה, בריאות, אושר והצלחה בכל אשר יעשו. לידה קלה **לדניאלה בת שמחה**. וברכה **לרבקה ויוסף דמתי** שירוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם.

ברכה והצלחה
לתיסיה ומרים דמארי הי"ו
 על הסיוע לזיכוי הרבים. שיזכו לפרנסה טובה, רפואה שלימה וברכה בכל משלח ידיהם ויתגשמו משאלות ליבם לטובה. הצלחת ילדיהם שיזכו במהרה לזיווג הגון משורש נשמתם הטהורה.

בריאות והחלמה איתנה:
 שבתאי מוסאי בן זליכה ואברהם הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו **מרדכי יעקובי בן ציפורה הי"ו**
אברהם נאמן בן מרים הי"ו
מרדכי עמרני בת רבקה הי"ו
ישראל פרג"י רפאל בן מרים הי"ו
מרים דויד בן פרי הי"ו
 גולשן באבאי בת מרים מנב"ת דבורה עמרני בת רחל מנב"ת לחולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

לע"נ הצנוע והענו **שלמה כונס** בן משה ז"ל ביום ראשון ב' חשוון פקידת שנתו

לע"נ הצנועה והענוה **רבקה עמרני** בת אלעזר ז"ל ביום ראשון ב' חשוון פקידת שנתה

ברכה והצלחה
 למזכי הרבים **שמעון וליאורה** זוהר הי"ו על כל הסיוע והעזרה שיתברכו ברפואה שלימה בפרנסה טובה הם ובני ביתם לשנים. הצלחה בלימודים לילדיהם.

מכות ואיחולים אפטיים
לחגי ומירב כרמי הי"ו
 להולדת ההאומים ני"י. יה"ר שיעלו במעלות התורה והיראה ויצליחו בכל דרכיהם ומעשיהם, שיתברכו בכל מיילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. וברכה ליוסף ודליה כרמי הי"ו ולדוד וגאולה אשק"ו הי"ו שירוו נחת מיוצאי חלציהם.

שבת שלום ומבורך

לעילוי נשמת:

שרה אליאס בת מרגלית ז"ל אשרף ישראלי בת חיים וחוראמאן ז"ל ענת ג'רפי ז"ל בת יהודית שתחיה ג'ווהר קמרי בת טאוס ויצחק ז"ל מזל דיין בת עליה ז"ל גמילה ברנס בת ברקנה ושמעון ז"ל דניאל אבנר נח בן עטיה ז"ל

משה מוסאי בן זליכה ואברהם ז"ל יעקב עמרני בן רבקה וששון ז"ל חיים נאמן בן מאלק ואהרון ז"ל שמעון שבת בן רחמה ז"ל חיים ג'רפי בן אברהם ז"ל ציון נאמן בן מרים ז"ל דניאל דנינו בן עליה ז"ל

לע"נ **מרדכי לארי ז"ל** בן שלמה ושרה הי"ו נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.

לע"נ **בכאי מוסאי** בן אברהם וזליכה ז"ל נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

עניינת אמן אחר ברכות

א. אין עונים אמן אחר ברכות עצמו, אלא כשמברך ב' ברכות או יותר, שהם סוף הברכות, כמו בברכת יהללך, בישבתך, ובברכת שומר את עמו ישראל לעד, ובברכת הפרס סוכת שלום, ובברכת המברך את עמו ישראל בשלום, ובברכת בונה ירושלים, וסיום ברכות ההפטרה.

ב. השומע אחד מישראל שמברך אחת מכל הברכות, אף על פי שלא שמע את כל הברכה מתחילה ועד הסוף, ואינו חייב באותה ברכה, חייב לענות אחריו אמן. אבל אם היה המברך אפיקורס או כותי, אין עונין אחריו אמן. ואפילו אם שמע את הברכה מתחלה ועד סופה, אינו עונה אחריו אמן. במה דברים אמורים בנוצרי, אבל אם שומע ברכה ממוסלמי, עונה אחריו אמן. והשומע ברכה ממחללי שבת בפרהסיא שבימינו, עונה אמן אחר ברכתם.

ג. מי שברך על איזה דבר, ושינה ממטבע הברכה, או שדילג הזכרת שם שמים, אין עונין אחריו אמן.

ד. השומע ברכה מחבירו דרך הטלפון, או ברדיו בשידור ישיר, עונה אחריו אמן, שאינו יוצא ידי חובה מדין "שומע כעונה", באופן כזה. וכל שכן אם שמע ברכה דרך הרמקול, שעונה אמן אחר המברך, אף אם לא היה שומע הברכה לולי הרמקול. והשומע ברכה או קדיש מהקלטה, או שידור חוזר, אינו עונה אמן.

ה. הרואה את חבירו ממלמל איזו ברכה, ואינו שומע איזו ברכה מברך, אינו עונה אחריו אמן, אלא אם כן ראה את מה שאוחז בידו, ומתוך כך מבין שהוא מברך ברכה מסויימת, שאז כשרואה אותו מסיים למלמל הברכה, עונה אחריו אמן, שהרי ידוע מה בירך.

ו. מנהג יפה לענות בברכה אחר הזכרת שם ה' "ברוך הוא וברוך שמו". ואם המברך ממחר ויש חשש שעל ידי עניית ברוך הוא וברוך שמו לא יספיק לענות אמן, יש להעדיף עניית אמן על פני עניית ברוך הוא וברוך שמו. ויש נוהגים לענות אמן כששומעים הרחמן שבברכת המזון, אחר כל משפט וכן בברכת השנים ובי"עלה ויבוא", וכדומה. ומנהגינו לענות אמן אחר אמירת "מי שברך" שעושים בעת פתיחת ההיכל או אחר קריאת התורה. ובכל זה אין עניית אמן חיוב אלא מנהג טוב, ולכן העוסק בלימודו, לא צריך להפסיק לעניית אמן לני"ל.

ז. אין לענות אמן אחר ברכת תינוק פחות מגיל שש שנים, אף אם מברך כהוגן ברכות הנהנין וכיו"ב. ואינו רשאי להחמיר ולענות אמן. [ויכול לומר בלחש: ברוך ה' לעולם אמן ואמן] ויסיים אמן בקול רם]. אבל תינוק שהוא יותר מבין שש שני, ויודע למי מברכין, עונים אמן אחר ברכתיו. ומספק אין לענות אמן אלא עד שיגיע לגיל תשע, שאז מסתמא יודע למי מברכים. ובלבד שיהיה גופו נקי כהוגן, ויודע לקנח עצמו יפה, שאין לענות אמן אחר ברכתיו של קטן שאינו יודע לקנח עצמו יפה, דספק אמן לקולא. ואין הפרש בין תינוק לתינוקת. ח. כל המברך ברכה שאינה צריכה, הרי זה נושא שם שמים לשוא והרי הוא כנשבע לשוא ואסור לענות אחריו אמן. ולדין איסור ברכה לבטלה הוי מן התורה, ולפיכך החמירו בספק ברכות אמרו דשב ואל תעשה עדיף.

ט. מותר לברך ולהזכיר שם ה' לשם לימוד לקטן, עד שיהיה רגיל בברכות. ומותר לחנך את הקטן לברך אף שיאנו יודע לקנח עצמו יפה.

י. אין כל איסור להשמיע פסוקי תפילה ותנ"ך מעל תקליטים ודיסקים, אף על פי שמוקלט בהם אזכרות שם ה'. ואין לחוש בזה להזכרת שם שמים לבטלה. ובלבד שהדבר יהיה בשמחת מצוה והאזנת השומעים בכובד ראש, ובמקום גילה שם תהא רעדה.

"מכל מלמד" השכלתי..."

"וישלח את היונה"

"וישלח את היונה מאתו לראות הקלו המים מעל פני האדמה (בראשית ח, ח).".

רש"י: "אין זה לשון שליחות אלא לשון שילוחין. שלחה ללכת לדרכה, ובזו יראה אם קלו המים, שאם תמצא מנוח לא תשוב אליו".

כלומר, הרחקה שיש בצידה תפקיד ומשימה, ודרך אגב יוכל לדעת אם קלו המים.

מהי המשימה הראשית, אותה ייעד נוח ליונה? הרמזים הבאים יגלו לנו את התשובה. בניגוד לשילוח העורב, מצאנו בשילוח היונה תוספת מילה אחת: "מאתו".

"וישלח את היונה מאתו".

גם כשהיונה חוזרת אליו, מודגשת מילה אחת: "אליו".

"וישלח ידו וינקה ויבא אותה אליו אל התבה (שם, ט)".

הדגשת היציאה שהיתה "מאתו" והדגשת החזרה שהיתה "אליו", מעידות על יחס מיוחד וחיבוב של נוח ליונה.

הוא ראה ביונה סמל נעלה לשמירת אמונים בין בני זוג, בין הזכר לנקבה. דבר שהוא היפוכו הגמור של דור המבול, שהשחית את דרכו על הארץ. נח לקח זוג יונים והועיד להם את המשימה הבאה - לבנות את הקן הראשון אחרי המבול.

לבנות את הבית הראשון שיהיה מושתת על קשר ונאמנות. מטרת השילוחין היתה, להוציא את היונה מן התיבה, כדי שתבנה לה בית במקום אחר. נח גם חשב, שדרך אגב, אם היא לא תחזור, סימן הוא שהמים קלו מעל הארץ והיונה מצאה לה מנוח.

היכן רמוז בפסוק, שהיו כאן זוג יונים ולא מין נקבה בלבד? בפסוק הבא: "ותבא אליו היונה לעת ערב ונהנה עלה זית טרף בפייה (שם, יא)".

"טרף" פירושו "קטף". כלומר, הזכר קטף עלה. ושם אותו בפי הנקבה - "טרף בפייה".

הפירוש הזה פותר את הקשיים הלשוניים הרבים שעמדו לפני רש"י ורמב"ן.

רפואה אלטרנטיבית

מחדד זיכרון: למה בריא לשנות מיץ סלק

מחקרים עדכניים גילו שהניטריט (חנקה) שנמצא במיץ הסלק מסייע בהרחבת כלי הדם בגוף ומוביל את החמצן למקום המדויק במוח שבו הוא צריך להיות ובכך עוזר לזיכרון שלנו להיות חד ויעיל יותר. הוא עוזר גם להפחתת לחץ הדם, לעיכול ולעייפות. מדובר בהחלט בשורות טובות כשמדובר בבעיות זיכרון, שכן זרימת דם איטית יכולה לגרום בהחלט ל"נפילות" בזיכרון, לחשיבה איטית ולדמנציה. למיץ סלק יתרונות בריאותיים נוספים, כמו הורדת לחץ הדם בזמן קצר מאוד - שעה לאחר שתיית המיץ ניתן כבר לראות את השפעתו - וסיוע בפעולת העיכול.

מיץ סלק יכול גם לסייע לכם להפוך לספורטאים טובים יותר. במחקר נמצא כי ספורטאים שדיוושו על אופניהם ושתו מיץ סלק יכלו לעשות זאת לזמן רב יותר ולא הראו כמעט סימני עייפות.

הבן שבתפילין

איש יקר ונעים הליכות הוא אליקים חנן אהרוני, אשר שם שמם תמיד מתרונו על שפתותיו הטובות, והוא כולו אומר שירה ותפילה לאבינו שבמרומים. מרבה חסד, הפוקד תדיר, יומם ולילה את שיעורי התורה המגוונים הפרושים בשכונת מגוריו המעטירה. לא איש צעיר הוא ר' אהרוני, בהחלט לא. אומנם אין לו תאריך לידה מדויק בתעודת הזהות שלו, אך לדבריו הוא בהחלט חלף בגאון מעל משוכת גיל ה-75, או אם תרצו גבורות פלוס.

אשת חיל לימינו של אליקים חנן, זוהי כמוהו הגב' מלכה הצדקת, אשר ידועה מזה בפעולות החסד עם כלות עניות ואלמנות קשות יום. היא אוזן קשבת, היא הגמ"ח, היא לא נגזים האמא הגדולה של רבות מנשות העיר. ואיך לא, היא גם הבלנית אשר דורות של נשים זכו לטיפולה ושרותיה האדיבים במאור פנים, ומתוך תחושה שכל אחת היא כמו בתה, ואף יותר מכך. דא-עקא, לא זכו בני הזוג אהרוני היקרים להיפקד בפרי בטן... עצוב? בהחלט. חובה עלינו לדייק. אומנם לא נפקדו בני הזוג הללו, אלא שלאורך עשרות שנות נישואיהם הם שימשו כמשפחת אומנה לעשרות ילדים אומללים שהגיעו אליהם בנסיבות טרגיות. מלכה ואליקים חנן אהבו את החסד הזה, ומסרו נפשם על כל ילד וילדה כדי שהזמן בין כותלי ביתם יקסום להם.

והתנועה הדינאמית הזו, המתחדשת תמיד, האירה את ימיהם, והשכיחה מהם במידת מה את העובדה שהם בעצם חסרי ילדים משל עצמם.

”כל המלמד את בן חברו תורה” היה נוהג אליקים חנן לצטט לאשתו ”מעלה עליו הכתוב כאילו ילדו”, ואנחנו מלכהליה משקיעים בהם המון. מלמדים אותם ברכות השחר, נוטלים להם ידיים, מברכים עמם ברכת המזון ועד כמה שידינו משגת אנחנו מגלים להם שיש אבא בשמים ושצריך להודות לו”.

מלכה היתה מנגבת דמעה מבלי שהוא יבחין בה, ולא אחת התפללה שהקב”ה ישלח לה שלושה מלאכים, כמו לשרה אמנו. שאחד מהם יבשר לה...

עד לפני 10 שנים עוד פקדו את ביתם אותם נערים שהתבגרו ואף הקימו משפחות, ומעת לעת הם המשיכו לשמש כמעין אורחים לילדים שביתם התפרק להם באמצע החיים. אבל העשור האחרון, מה נאמר, היה דליל, והגעועים למצהלותיהם של ילדים ניקרו בהם מפעם לפעם. מה נגיד.

”תראי מלכהליה, התבגרנו. אני מודה לקב”ה שנתן לנו לפחות את הזכות להאיר את חייהם של כאלה שלא ראו הרבה אור. אין לי טרוניה כלפיו, חלילה וחס, שנותרנו די בודדים, לא כולם זוכרים אותנו וגם אין לנו שום זכות לדרוש מהם לזכור אותנו. לכל אחד יש את עומס החיים שלו לטוב ולמוטב, אני מאמין ומקווה ששכרנו ישולם לנו לעתיד לבוא לטובה ולברכה” היה משנן אליקים חנן לאשתו, כדי לעודדה. אבל לאמיתו של דבר, הבדידות ממצהלות ילדים והשקט הכפוי הממושך, העיבו על מצב רוחה של מלכהליה.

רב בית כנסת חדש הגיע לשכונת מגוריהם של הזוג אהרוני. הרב יונדב רצון, איש צעיר ונמרץ שמצא מהר מאד חן, בעיני המתפללים. הרב הצעיר ור' אהרוני הפכו מהר מאד לידידים טובים. אליקים-חנן לא הפסיד שיעור אחד מזה שנתיים ימים אצל הרב הצעיר, וניהל איתו גם שיחות נפש. הרב רצון ידע לשמח ולהאיר את ימיו של היהודי הקשיש במילים חמות ומלטפות.

בוקר אחד אחרי תפילת שחרית שאל הרב רצון את ר' אהרוני: ”מתי לאחרונה בדקת את התפילין שלך?”

ר' אהרוני השתתק. ”אינני זוכר אך הן נבדקו מספר פעמים, ונמצאו כשרות” הפטיר. ”ממתית התפילין אצלך?”. ”אני חושב שקיבלתי אותם לבר מצווה...” ”כדאי שתבדוק” הציע הרב. במשך חצי שנה הפציר הרב רצון בידי הרב הקשיש, לבדוק את תפיליו. לבסוף הוא נעתר והפקיד את תפיליו בידי הרב. הרב רצון פתח אותם. הוציא את הפרשיות מן הבתים ושריקת התפעלות נפלטה מפיו. הן נראו כמו חדשות, והאותיות? כקילורין לעיניים.

משורטטות כדבעי, מאירות ומדוקדקות, ללא ספק נכתבו בידי סופר צדיק וירא שמים. הרב רצון היה המום. התפילין בני למעלה מ-60 שנה, אך לא נס ליחס, ”וספק אם יש סופר סת”ם בדורנו שיש לו כתב מדהים שכזה” הרהר בלבו. הרב רצון החל לקרוא את הפרשיות מילה אחר מילה כמונה מעות... וכשהגיע לתפילין של יד, כמעט נעתקה נשימתו...” והיה כי ישאלך מחר לאמר...” אבל המילה ”בנך”... א-י-נ-ה!!!

אחרי תפילת שחרית סימן הרב רצון לידיו היקר לגשת אליו. הוא פתח את הפרשייה והראה לו: ”המילה 'בנך' לא נכתבה כאן מעולם... ולמרות הבדיקות שנעשו בעבר, חסרונה של המילה לא נתגלה...”

עיניו של אליקים חנן אהרוני נפערו לרווחה: ”אינני מאמין למראה עיני... עכשיו אני מבין מדוע מעולם לא היה לי בן שישאל אותי... כי ישאלך בנך... ריבונו של עולם, כבוד הרב, האם לא הנחתי מעולם תפילין שהרי אלו פסולות?”. הרב רצון ליטף את ידיו של ידידו ואמר: ”ניתן לסמוך על דעת הבן-איש-חי, שמי שהניח תפילין פסולות בשוגג יצא ידי חובתו... אני מזמין לך זוג חדש ומהודר, הכל לטובה”. בשעה שמונה בערב נשמעה דפיקה על דלת ביתם של אליקים חנן ומלכה אהרוני.

בפתח ניצבו הרב יונדב רצון ולידו רעייתו מזל, עם שני בניה התאומים בני השלוש אריאל ואבישי, ובידיה התינוק בן שלושת החודשים, נתן-רועי.

מלכה אהרוני הכניסה אותם פנימה במאור פנים, הושיבה אותם בסלון והגישה להם שתיה קלה וממתק לילדים. ”באנו לשמח את בעלך היקר” אמר הרב רצון ”הוא עבר חוויה לא קלה היום”.

לפתע קמה ממקומה האורחת מזל רצון שפשפה את עיניה וכמעט שצעקה: ”את מלכהליה נכון?”.

”כן” השיבה מלכה קצת מבוהלת.

”אני מזי הבת של הנגר... את לא זוכרת אותי? אוי כמה שאני אוהבת אותך... כמה שהייתם טובים אלי...”

”את מזל? הבת של הנגר, הו כמה שגדלת מתוקה שלי!!!!” התרגשה מלכהליה וחיבוק חם ארוך וממושך עם המון דמעות ונשיקות בין שתי נשים, חיבר אותן על ציר החיים המפריד בין שתי נקודות שמרחקו כ-25 שנה. מזל שרביט התייתמה מאמה בהיותה בת שש שנים, ואביה אביגדור הנגר איבד רצון לחיות. היתומים פוזרו, ובמשך שלוש שנים מזל התחנכה בביתם של מלכה ואליקים חנן אהרוני, שם היא ספגה הרבה אמונה ויראת-שמים, שליוו אותה במשך שנים לא קלות שעברה.

”מלכהליה יקרה, אני רוצה לבקש ממך בקשה קטנה”.

”בשמחה מזל... את יודעת שאני יתומה מגיל שש, ואבא שלי נפטר גם הוא לפני 15 שנה, לבעלי יש אבא חולני בעיר רחוקה, עכשיו אנחנו שכנות, אולי תרצי להיות קצת סבתא לילדים שלי...”

”מאד רוצה... מאד מאד רוצה” חייכה מלכה אהרוני והרגישה כאילו משמים שמעו את תפילותיה.

נכון ש”בנך” נעלם מן התפילין של בעלה, אבל כשהקב”ה רוצה, הוא שולח בן, או שלושה בנים לפתחנו, אפילו מקצה העולם. (קובי לוי, ”העיתונאי”).